

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K. W.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2024 r.
wniosku skazanego o zmianę obrońcy,
na podstawie art. 378 § 2 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Adwokat M.K. została wyznaczona jak obrońca z urzędu skazanego K. W. w celu sporządzenia i podpisania kasacji w jego sprawie (k. 1630 akt III K 130/21). Obrońca wniosła kasację, która została zarejestrowana jako sprawa I KK 113/23.

Do Sądu Najwyższego zwrócił się skazany, który wnioskował o zmianę obrońcy wyznaczonego z urzędu (k. 79 i k. 104 akt SN). W uzasadnieniu swoich pism skazany odwołał się do przebiegu postępowania przed Sądami powszechnymi rozpoznającymi jego sprawę i wskazał na brak osobistego stawiennictwa obrońcy na kilku terminach rozpraw, co miało spowodować niewłaściwe przesłuchanie świadków. Powołał się także na niezasadne ustanowienie substytutu, który zamiast sprawować skuteczną obronę w jego sprawie, miał bronić przede wszystkim interesów współoskarżonego M. D.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 378 § 2 k.p.k. w sprawie, w której oskarżony korzysta z obrońcy z urzędu, sąd na uzasadniony wniosek obrońcy lub oskarżonego zwalnia obrońcę z jego obowiązków i wyznacza oskarżonemu innego obrońcę z urzędu. W

ocenie Sądu Najwyższego złożony aktualnie przez skazanego wniosek nie jest uzasadniony, w rozumieniu ww. przepisu. Argumenty podnoszone przez skazanego nie dotyczą obecnego etapu procesu, tj. postępowania kasacyjnego, ale odwołują się do przebiegu postępowania prawomocnie zakończonego. Tymczasem aktualnie adw. M.K. została wyznaczona obrońcą z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji (k. 22-23 akt SN). Swój obowiązek wykonała wnosząc do Sądu Najwyższego kasację (k. 14 akt SN), która została przyjęta do rozpoznania (zarządzenia: k. 24 i k. 65 akt SN) i obecnie jest rozpoznawana przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie.

Skazany ma rację, że obrońca wyznaczony z urzędu nie stawiał się osobiście na terminie rozprawy przed Sądem I instancji (w dniu 7 lutego 2022 r., k. 1191) oraz na terminie rozprawy przed Sądem odwoławczym (w dniu 6 września 2022 r., k. 1610). Jednakże na tych terminach rozpraw K. W. reprezentował należycie ustanowiony substytut (w osobie adw. A.B., będącego jednocześnie obrońcą współoskarżonego M. D.), a obecny na tych terminach rozpraw K. W. w żaden sposób nie kwestionował tego kto i w jaki sposób sprawował funkcję jego obrońcy. W ocenie Sądu Najwyższego ta okoliczność w żadnym razie nie daje podstaw do zmiany obrońcy z urzędu na etapie postępowania kasacyjnego.

Co istotne, w przypadku korzystania z pomocy obrońcy z urzędu, to nie oskarżony (skazany) decyduje o osobie obrońcy, ale organ, który tego obrońcę z urzędu wyznacza. W orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku obrony z urzędu, osoba obrońcy wyznaczana jest przez sąd bez względu na wolę oskarżonego, a jego życzenia w tym zakresie nie mają decydującego znaczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013 r., III KK 51/13). Tym samym z uwagi na spełnienie przez obecnego obrońcę z urzędu obowiązków ustawowych, a także brak uzasadnionych argumentów skazanego co do działania lub zaniechania obrońcy, dotyczących postępowania kasacyjnego, wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[ał]

